DJUR SOM VÄDERLEKS-PROFETER.

De meteorologiska stationerna offentliggöra hvar dag sina väderleksmeddelanden och förkunna efter grundliga studier och iakttagelser, hurudant vädret skall blifva följande dag. Men mången gammaldags landtman betraktar dem blott skeptiskt o. med ett föraktligt leende, ty han anser sig ha vida mer känsliga och noggranna märken för väderförändringar än den finaste barometer kan bjuda honom. Under årslångt, förtroligt umgänge med naturen har bonden, hvars välstånd beror på regn och solsken, i skog och mark uppspårat säkra meddelare om, hurudant vädret skall blifva. Framför allt är det djuren, som med sina skarpa sinnen märka förändringarna i luftrycket. Om dessa "Naturens lefvande barometrar" berättar Stuart Furniss en del intressanta saker i den engelska tidskriften "Household Words".

Den mest kända och anlitade af alla väderleksprofeter är svalan. När hon flyger i vida kretsar, stiger högt i luften och låter sitt jubelkvitter tona genom den rena etern, då kan man vara säker på, att solen ännu en tid skall stråla från en molnfri himmel. Men när den flyger lågt mot jorden samt oroligt hit och dit, då kan man vänta regn. Sedan gammalt gällde också påfågelns skrik som varsel om oväder. När detta ljuder, bör man skynda sig att få höet inom hus. Stormsvalen har fått sitt namn för att den bebådar oväder. När den kommer flygande hän öfver vågorna, tror sjömannen, att det olycksbringande budet på sina vingar bär den storm, som snart skall bryta lös öfver hans skepp.

Mången landtman är fullt och fast öfvertygad, att kornknarren är en ofelbar väderleksprofet. När dessa fåglar i stället för att tidigt på morgonen flyga rakt ut på åkrarne flyga ängsligt och oroligt kring trädtopparna, slå med vingarne och skrika högt, då vet bonden, att det snart skall komma duktigt med regn. Flyger kornknarren om vintern för att söka föda ut före soluppgången och vänder han ej tillbaka förrän solen allaradan gått ned, då kan man vänta skarp frost. Blott sällan besluter sig den vanliga tama gåsen att öfvergifva sin vaggande gång och att med tunga vingslag lyfta sig upp i luften. Men gör den utan någon skenbar grund detta, kommer det absolut säkert en våldsam regnby. När änderna, i stället för att hålla sig i vattnet, på dagen gå upp på land och spatsera omkring i gräset för att uppsöka sniglar, då får man ej länge lita på den blå himlen och det klara solskenet. Ser man, att de vilda fåglar, som hålla till vid stränderna, lämna hafvet och draga inåt landet, kan man vänta ett våldsamt oväder på sjön.

Den största känsligheten för väderleksförändringar ega emellertid fiskarne. Den, som noga iakttager dessa djupets invånare och studerar deras vanor, skall af deras snabbare eller långsammare simning, af det sätt, hvarpå de taga agnet o. s. v., ha den noggrannaste barometer för hvarje förändring af temperaturen eller vädret.

Den, som håller bin, kan af dessas uppförande få goda vinkar om, huru vädret under den närmaste tiden skall arta sig. När många svärmar återvända till kuporna och blott få flyga ut, då vet man, att de vänta dåligt väder och ej vilja utsätta sig för storm och regn. Hvad fåren angår, så äro de ej alltid så dumma, som folk tror. De vädra också ovädret förut och uppsöka ett skyddadt ställe under ett träd eller en klippa för att vara i lä. Den tjocke, ointelligente mullvaden är heller ingen dålig väderleksprofet. Mullvadsjägare påstå, att man efter antalet af de gångar han gräft och det större eller mindre kvantum föda han sämlat kan sluta sig till hurudan vintern skall blifva. Äro mullvadsgångarne få och ha ett litet förråd, blir vintern mild.

När jägaren om hösten ser, att jordråttorna snart skynda sig till sina hålor, vet han, att vintern är nära och att kölden icke skall låta länge vänta på sig.

Innan ett oväder bryter ut, äro alla djur oroliga. Det kan man bäst iakttaga i en zoologisk trädgård, där djuren före den första åskskrällen lägga i dagen en påfallande oro och nervositet. Särskildt gäller detta djur af kattsläktet. Tigern piskar sina sidor med svansen och går dubbelt orolig fram och tillbaka ,och leoparden far från den ena ändan af buren till den andra, ja, äfven hos den vanliga huskatten kan man iakttaga tecken på oro och olust.

SOMMARKÄRLEK.

Af Rodo Roda.

Kuhlemann hade fyra döttrar i åldern från 16 til 24 år, förutom en helt ung, som räknade blott 8 år. Bara flickor, ingen son, och — det värsta af allt — ingen svärson heller.

En dag i början af juni hade fullständig revolution utbrutit i jungfruburen. Mamman höll tal, och flickorna skrattade och gräto om hvartannat, och pappan stod och teg, såg ytterst konfuserad ut och smet slutligen ut ur rummet.

Hvad hade då händt? Jo, farbror Petter, den store godsegaren, hade skrifvit och bjudit alla fem flickorna ut till landet hela sommarn.

— Fem flickor, hela sommarn, ute på landet! Peter har förlorat förståndet! mumlade pappa Kuhlemann med bestört utseende. Det här går aldrig väl. Han har ju ingen dotter, den lycklige osten, och så drar han öfver sig fem flickor!

Men för att icke onödigtvis uppskjuta landtlifvets välgöranverkan på döttrarnas hälsa, anslog pappa K. redan samma dag en rund summa penningar till anskaffande af fulldständig utrustning i toalettväg åt fem flickor.

Efter en veckas förberedelser åkte alltså hela skaran åstad till farbror Petters och mottogos vid stationen af kusin Gerhard samt hemma på den stora herrgården af farbror och faster. De voro vänligt, enkelt folk, och följde den grundsatsen, att anländande gäster finge roa sig sjelfva bäst de kunde. Och som flickorna tyckte det var allra roligast att flanera med kusin Gerhard, flanerades dagen lång.

På detta sätt förgingo fyra veckor. Då sleto sig ändtligen flickorna lösa och satte sig ned att skrifva bref, allesamman på en gång, så att brefven kunde afgå samtidigt; ty post afsändes och hämtades blott en gång i veckan. Sara, Margareta, Johanna, Magdalena och Emma — alla fem sutto alltså, hvar och en i en krok och skrefvo:

Sara skref:

"Söta lilla Karin! Här är jag nu ändtligen, såsom jag önskat mig så länge, länge. På landet, du! O, jag kunde skrifva tio ark fulla med beskrifningar på den härliga tillvaro jag här för, men vi ha ju kommit öfverens att aldrig skrifva långt, utan innehållsrikt i stället, och därför vill jag blott säga: Härliga spatserturer, eleganta åkdon, sköna hästar, kör sjelf, artig kusin, präktiga ögon, leende mun full af hvita tänder, stark hjärteklappning, ömsesidigt ,om jag ej misstager mig. Nu vet du allt!

Stora famnen och kyss från din egen lyckliga

S a r a."

Margareta skref:

"Käraste Leontine! Gratulerar dig hjärtligt till födelsedagen! Jag har en tid varit här på landet hos min farbror, och från första dagen följde jag med faster i mjölkkälleren och mejeriet, och har nu tillbragt fyra härliga veckor i landtlig huslighet. O, du älskade lilla vän! Skall jag säga dig det? Ack ja, faster ser så nöjd ut, när jag följer henne i göromålen, och kusin Gerhard ser också nöjd ut, du! Om du visste, sådana ögon han har! Och med dem följer han mig hvarje stund. Det har jag heller ingenting emot. Ville gärna, att han säge på mig med dessa blickar hela lifvet igenom. Dyra Leontine, det vore lycka, salighet! Här finns nog också en annan ungherre, som är mycket artig mot mig, hör du, att jag säger mycket artig? Men mitt hjärta tillhör kusin Gerhard, det vill jag icke förneka för dig, som är min bästa vän. Och jag tror och hoppas, att äfven hans hjärta tillhör mig.

Din outsägligt lyckliga

M a r g a r e t a."

Johannes bref ville inte bli färdigt, tycktes det. Hon bara satt och tuggade på pennskaftet. Inte mer än tio rader hade hon fått ihop, och detta fastän hon var så poetisk, att hon drömde om prinsar, svärmade i månsken och skref dagbok på vers.

Förtretad öfver att brefvet gick så trögt, vände hon sig till stora syster Sara och frågade:

— Hvad ska jag skrifva till Lina?

Men Sara var glad och kär och bara skämtade till svar:

—Skrif, att du är här och finner vistelsen förtjusande, och att du tycker om kusin Gerhard, och att lifvet på landet är fullt af poesi .....Och så sprang hon leende ut ur rummet.

Och Johanna förbittrades i sitt sinne och blef alldeles tuppröd i ansiktet och mumlade:

— Det är för odrägligt med Sara! Aldrig kan man få ha något i fred för henne. Nu har hon snokat reda på min dagbok och läst hvad jag skref i går. "Tycker om kusin Gerhard", sa hon. Den nyfikna tossan! Men jag ska väl låsa in boken nästa gång, du!

Och Johanna fällde en tår och sväljde de andra, och brefvet blef ej skrifvet den dagen.

Magdalena, den sextonåriga, med flätan hängande i nacken, skref:

"Käraste Sofi! Tänk dig, du lilla vän, du lilla gryn, du lilla råtta ,du lilla hjärta! Äsch, du kan i alla fall inte tänka dig det! För se, du är så mycket yngre än jag, två hela månader! Nu har jag inte skrifvit till dig på fyra veckor. Vet du hvarför? Jo, för jag var olyckligt kär! Men i dag skrifver jag till dig. Vet du hvarför? Jo, för jag är lyckligt kär. Hör nu noga på, så ska jag berätta för dig, hur det går till. Systrarna, förstås, skjutsar mig alltid att leka med Emma, för att jag inte ä så gammal som dom. För dom ville ha mig väck ifrån kusin Gerhard, för dom ä så kääära, så käääära i honom, kan du tänka dig. Och så fick jag aldrig nånsin tala med honom. Men i går, du, då mötte jag honom i trädgårdshuset. Äh du, aldrig hade jag tänkt, att det gick till på det sättet. Jag trodde, at dom brukade hålla ett litet tal först, men Gerhard tog bara rundt omkring mig och kysste mig, och sedan frågade han mig, om jag ville bli hans hustru. Och då var det för sent att svara nej, kan du förstå, och därför sade jag ja, fast han tyckte nog, att jag var bra liten än, sa han, men då sa jag, att jag blir nog större längre fram. Nu ska vi förlofva oss först, och sen ska vi gifta oss. Äh du, det är riktigt härligt! Och ganska besynnerligt! Men du ska få se, att backfischen på en handvändning blir en fru, du! Hvad Sara och Margareta och Johanna ska bli gula och gröna i synen, när de få höra det! Ännu vet dom'et inte. Skrif snart, så du blir den första, som gratulerar din vän.

P. S. Gerhard är mycket vacker. Smärt, lång, brunögd, förfärligt rar och hygglig. Du kan gärna afundas mig."

Emmas bref lydde:

"Tjära Elsa. Jag tycker att det är mycke treflitt hoss farbror. Faster är mycke snäll. Ja ska inte skriva mycke till dig för du har inte skrivi till mig något. Jag syr en klädning till min dåcka, som ä skjär me röda prickar, som jag har fått åv faster. Nu så har jag fre för Sara å Margreta å Johanna, för nu ränner dom ständit me Gärhadd dom ä ena dumma jäss hele bunten men säj inte de för nåen, brän opp brevett skriv snart till din ven

E m m a."

•

Nå, Lena blef den lyckliga! Och de tre stora systrarne tröstade sig så småningom. Förtreten hjälpte dem. Men — en olycka kommer aldrig ensäm här i världen, när de återvände hem, funno de, att storken passat på att i deras frånvaro aflämnat i föräldrahemmet en liten syster nummer sex, som i dopet erhöll namnet Kristina.

Hemskt. Dottern: — Mamma, får man straff i matlagningsskolan också?

Modern: — Ja, mitt barn. Man får äta upp den mat man lagar.

Akta er för katarr-salvor som innehålla qvicksilfver,

eftersom qvicksilfver säkert vill fördärfva smak sinnet och fullständigt ödelägga hela systemet, när det får intränga genom slemhinnorna. Sådana saker borde aldrig brukas, undantagandes efter skicklig läkares förordnande, ty den skada de åstadkomma är tio gånger värre än de goda verkningar, som de möjligtvis kunna hafva. HALL'S CATARRH CURE, preparerad af F. J. Cheney & Co., Toledo, O., innehåller intet qvicksilfver, och begagnad som invärtes medicin verkar det direkt på blodet och slemhinnorna. När Ni köper HALL'S CATARRH CURE, så försäkra eder om den äkta. Den brukas som invärtes medicin, och tillverkas i Toledo, O., af F. J. Cheney & Co. Intyg fritt.

Pris hos apotekare. Pris 75c för en.

HALL'S FAMILY PILLS äro de bästa.

Nyt fra Danmark.

En Kroejer ved Horsens har faaet en Bøde paa 10 Kr., fordi han havde ladet nogle berusede Karle gaa fra Kroen uden Ledsagelse.

En Jernbane fra Hornbæk til Gilleleje er planlagt, den vil koste 450,000 Kr., hvoraf Halvdelen søges hos Staten.

Tjent en Formue paa 4 Dage. Det fjøbenhavnske Dyrskues Hovedrestaurator har haft en Omsætning af ca. 32,000 Kr. Hans Fortjeneste kan anslaaes til ca. 20,000 Kr. Lejen af Restaurationsbygningen var kun 1,000 Kr.

Funden død. Ud for Hadsundbanegaarden paa Spaseretien, der fører til Kjærs Mølle, fandt man forleden Enkefru Louise Hjorth, Moder til Kjøbmand Hjorth, Slotsgade, Aalborg, liggende død. Den gamle Dame var paa en Spaseretur bleven ramt af et Hjærteslag. Fru Hjorth blev 57 Aar gl.

En kraftig Slægt. I Virring ved Skanderborg bor en forhenværende Smed, som er 92 Aar; han har 5 Brødre i Live, der er 78, 80, 84, 86 og 88 Aar. De 6 Brødres Alder er tilsammen 508 Aar. Faderen til disse 6 Sønner var Lærer og virkede i sit Kald i 53 Aar. Moderen var 93 Aar, inden hun døde.

Et Hus paa Vandring. Et gammelt Hus i Hurup i Thy, tilhørende en Musiker, blev forleden Aften, efter at være anbragt paa en stor Blokvogn, af en begejstret Menneskemængde transporteret fra Byens Hovedgade, hvor det hidtil har ligget, til en mere beskeden Plads. Under Transporten sad der i Hullet i Tagrygningen, hvor Skorstenen har haft sin Plads, en Musiker, som blæste „Den Gang jeg drog af Sted." Paa den Maade sattes Humøret op, og det hele gik, som det var smurt.

En fjælden Familiefest fejredes forleden i Sikeborg, hvor Gaardejer Jens Andersen og Hustru holdt Diamantbryllup. Festens højtidelige Karakter forhøjedes ved, at den fejredes sammen med en lille Barnebarns Datters Daab og i Overværelse af den lille Piges Forældre, 2 Par Bedsteforældre og 2 Par Oldeforældre, hvoraf det ene Par er Diamantbrudeparret. Jens Andersen er fyldt de 82, hans Hustru er et Aar ældre. Begge er særdeles kraftige og raske, og paa Festdagen traadte de endog Dansen med Liv og Lyst som i deres Ungdomsdage.

Hvorfor Cyklehandleren forsvandt. Cyklehandler Laurits Larsen — populært kaldet „Sankt Jør'n" — er som tidligere meddelt stukket af fra Struer for ikke mere at vende tilbage. Af et Brev til en Mand i Struer og et i Brevet indlagt Brevkort fremgaar det, at Cyklehandleren var bange. Brevkortet var fra en af Larsens Forretningsforbindelser i Odense, som han havde anmodet om Henstand med Betaling for nogle Varer; det lød saaledes: „Naar vor Hr. M... faar Tid, skal han komme til Struer, og De skal da faa en Henstand, som De aldrig skal glemme, saa længe De lever her i Verden!" Larsen skriver i Brevet: „Dette Brevkort har gjort mig bange...." Og det kan man jo egentlig godt forstaa.

Et Feriebarn faar Bennene beskadiget ved et Vaadeskud. En sørgelig Begivenhed sandt forleden Aften Sted hos Parcelliist, Tømrer Ole Rasmussen i Lidstrup. En lille, 10-aarig Kjøbenhavnerdreng, Johannes Larsen, der som Feriebarn var i Besøg hos Rasmus Skov, Lidstrup, løb ved denne Tid og legede med Ole Rasmussens lidt yngre Børn; der var i Øjeblikket ingen Voksne hjemme. Børnene „legede Høst", og Johannes vilde derfor tage en Pisk ned, der hang ved Siden af et ladt Gevær inde i Forstuen. Paa en eller anden Maade er Bøssen i det samme gaaet af, og Ladningen, der bestod af Hagl, borede sig ind i den ulykkelige Drengs Ben. Efter at han var bleven foreløbig forbunden, blev den Tilskadekomne i al Hast kjørt til Sygehuset i Nykjøbing, hvor den lille Patient nu befinder sig efter Forholdene vel. Højre Knæskal er imidlertid afrevet, og al Sandsynlighed taler for, at den lille Dreng vil blive stivbenet alle sine Dage; endvidere har Hagladningen boret sig ind i begge Fødderne, hvor de dog ikke menes at have gjort større Skade. Drengens Forældre blev straks pr. Brev underrettede om Ulykken.

Klagerne over Landstingsmand Hansen. Justitsminister Alberti har tilskrevet de Herrer, som har klaget over Sagfører, Landstingsmand Hansen i Kolding, at han ikke ser sig i Stand til at foretage sig noget paa Grundlag af de i al Almindelighed holdte dokumenterede Sigtelser. Landstingsmand Hansen blev nylig udnævnt som Kammerherre Thygesens Efterfølger i Landstinget. Klagerne mod ham gik ud paa, at han havde beregnet sig højere Salærer, end Loven tillader det.

Dansk Fløde i Tyskland. Fra flere Egne af Kongeriget har man allerede i længere Tid sendt Fløde til Tyskland, og andre Steder tænker man paa det. Saaledes forhandler 5 af Aarhusegnens Mejerier, nemlig Højdal, Skovby Nord, Skovlund, Høver og Fremlev, i denne Tid med et stort berlinsk Firma om at sælge deres Mælk dertil. Ogsaa i Horsens-Egnen drøftes Sagen. Til Eksempel kan nævnes, at Hatting Mejeri har solgt sin Fløde til Mejeriet i Faarvang, Horsens, der agter at sende den til Hamborg for paa et der oprettet Mejeri at lade den kjerne til Smør.

Jørgen Malling død. Forleden døde i Lyngby Komponisten Jørgen Malling. Han blev i sin Tid særlig bekjendt for den Iver og Interesserethed, hvormed han søgte at gjøre Propaganda for den saakaldte Chevé'ske Sangmethode, et Forsøg, der dog ikke lykkedes; hans Kompositioner, navnlig de „skotske Sange", henledte tidlig Opmærksomheden i Musikkredse paa hans Talent og Dygtighed, Evner, som desværre paa Grund af uheldige Omstændigheder aldrig naaede helt at udfolde sig, skjønt man nu og da modtog Efterretninger om, at større Arbejder af ham, saavel dramatiske som for Koncertsaler, havde oplevet Opførelser i Udlandet. Man vil fra de senere Aar mindes hans stort anlagte Værk „Kuwala", der gaves vistnok i „Dansk Koncertforening", og hans indtagende Kantate ved Skolesangstævnet i Foraaret. I de sidste Aar havde Jørgen Mallings Helbred været skrøbeligt, og til Slut var han en i legemlig Henseende nedbrudt, om end i aandelig Henseende fuldstændig frisk og livlig Mand.

Selv dansk Taalmodighed har en Grænse. „Nationaltidende" skriver om „Norges Krone" blandt andet følgende: Paa Grund af nogle ligesaa upaalidelige som dumme Telegrammer til engelske Blade, har svenske Blade villet faa sine Læsere til at tro, at det danske Kongehus intrigerede for at skaffe Prins Carl af Danmark Norges vakante Trone, og pludselig staar der saa i en egentlig Forstand upassende Larm om Prinsens Navn. Der skal hertil rettelig bemærkes, at naar hans Majestæt Kong Oscar har overdraget til den svenske Rigsdag det Spørgsmaal, om den som det svenske Folks Repræsentant ønsker eller ikke, at Kongen skal samtykke i at lade en Prins af sit Hus bestige Norges Trone, saa staar dette Spørgsmaal aabent, indtil Rigsdagens Svar foreligger. „Hvis, slutter Bladet, Svenskerne blot lægger nogen Vægt paa at bevare de alvorlige Sympathier, de med fuld Ret og til Nytte og Udbytte ogsaa for dem selv nyder i Danmark, da bør de omhyggelig undgaa alle Insinuationer om det danske Kongehus. Thi selv dansk Taalmodighed har en Grænse."

„Georg Stage" bjerget. Det er gaaet hurtigere end ventet med Bjergningen af det forulykkede Lærlingeskib. Det var d. 25. Juni at det blev sejlet ned af den engelske Damper „Ancona", og netop en Maaned efter, d. 25. Juli, var Skibet oppe af Vandet igjen og laa inde paa Inderrheden mellem to mægtige Pontoner. Dagen efter kom det ind paa Burmeister & Wains Værft, hvor det skal repareres og paany sættes i sejledygtig Stand. Det Bjergningsarbejde, som Svitzer Kompagniet her har udført, beteanes af alle Sagkyndige som et Mesterstykke. Da Skibskroget blev taget paa Beddingen paa Værftet, kom Skibets tidligere Officerer og saa mange af de unge Mennesker, som opholdt sig i Byen, ombord i Skibet, og Skibets Regnskaber og Dokumenter blev fremtagne og fandtes i ret vel bevaret Stand. Et Lig af en af Lærlingerne, en Søn af Forretningsbestyrer Bang i Hjerringbro, Jylland, fandtes i Skibet.

I Retssagen mod Føreren af det engelske Skib, Kaptejn Mitchell, er der ikke endnu faldet nogen Dom. Kjendelsen er foreløbig udsat, da Mitchells Sagfører paastaar, at der har været Uregelmæssigheder ved Proceduren.

Amagerbanen. Under 10. Juli er der meddelt Aktieselskabet „Amagerbanen" Eneretsbevilling paa Anlæg og Drift af en Jernbane, udgaaende fra et Punkt i Nærheden af Amagerbrogade over Kastrup til et Punkt ved Maglebylille i Nærheden af Hovedlandevejen paa Amager.

Det ældste Frederiksberg. Kultusministeriet har i mange Aar ejet en gammel Ejendom, der er beliggende i Frederiksberg Allé, og som er den sidste Levning af det allerældste Frederiksberg. Ministeriet kjøbte i sin Tid Ejendommen for at bevare den for Efterverdenen, men har nu i disse Dage solgt den til et Byggekonsortium, der vil sløjfe dens Mure og opføre et moderne Bygningskompleks paa Grunden. Den gamle Bygning siges i sin Tid at have været i kongeligt Eje.

De Ottes Theater. De otte Skuespillere fra Dagmartheatret, som brød og nu bygger eget Theater i Grønnegade, rejser i disse Dage til Sverige for at begynde deres Tourné, der skal strække sig over det Aar, det tager at bygge Theatret. Jacob Jacobsen, som skulde have Bevillingen til at drive Theatret, har været hos Alberti og efter Sigende faaet det Svar, at Bevillingen skal være der, naar Theatret staar færdigt.

Nikolaj Taarn. Man samler paa Ruiner derhjemme. Kristiansborg har holdt 20-Aars Jubilæum som Ruin, og Nikolaj Kirke eller Nikolaj Taarn, som det populært kaldes, kan vel holde 100-Aars Jubilæum i sin Forfaldstilstand. For nogle Aar siden søgte man at vække Stemning for Restaurering og Gjenrejsning af den smukke Kirke, men Sagen døde hen. Taarnet vedligeholdes kun daarligt, og forleden Nat styrtede et stort Stykke af Muren ned og knuste nogle Kjældervinduer. Det ser ilde ud at lade gamle, værdige, offentlige Bygninger staa saaledes hen.

Rangerhesten. Paa en Station paa Fyen havde man en Rangerhest, som undertiden blev spændt lovlig haardt for. Dette syntes den imidlertid ikke om, og naar den blev ført forbi en Række paa 3—4 Vogne og spændt for den forreste, var den ikke under nogen Omstændighed til at faa til at trække. Først naar en af Portørerne gik hen til den forreste Vogn og gav sig til at rasle med Koblerne, som om der blev koblet fra, lagde den i og trak Vognene i den Tro, at der kun var en. Dette gjentog sig hver Gang til lige stor Morskab for Portørerne og de tilskuere.

En rask Dame. Paa Broen ud til Badeanstalten „Helgoland" ved Kjøbenhavn passerede der forleden Morgen følgende lille Begivenhed: En Herre havde kastet sin Hund i Vandet uden at ane, at den ikke kunde svømme. Det lille Kræ gjorde et Spjæt med Benene, saa op til sin Herre og gik til Bunds. Herren blev staaende uvis om, hvad han skulde gjøre. Han havde aabenbart slet ikke tænkt sig den Udgang paa Historien. I det samme kom den bekjendte kvindelige Svedkermester Frøken Catrine Horsbøll gaaende ud paa Broen. Hun saa straks, at Hunden var ved at drukne, og uden et Sekunds Betænkning sprang hun fuldt paaklædt ud og hjergede Dyret. Lidt efter stod hun oppe paa Broen. Drivvaad rakte hun Hunden til dens Herre med de Ord: „De er en rigtig Pjalt!" Herren forsvandt ind over Broen. Han var i dette Øjeblik mere „vaad" end Hunden og den kjække Dame.

Dr. Miles' Anti-Pain Pills.

Ett hastigt och säkert botemedel för sjuk om nervös hufvudvärk, tryggvärk, magplågor, nervnigt, nervositet, retlighet, sömnlöshet, reumatism, ländvärk. Innehåller ej optum eller morfin och medför ej några ofördelaktiga efterverkningar. 25 doser för 25c. Finns hos apotekare, eller sändes af DR. MILES MEDICAL CO. Elkhart, Indiana.

Tusentals Kvinnor

ERHÅLLA HELSA OCH KRAFT.

Det rykte som Lydia E. Pinkham's Vegetable Compound eger, har vunnits på grund af att det verkligen återställer sjuka kvinnor till helsan.

Tusenden och tusenden af amerikanska kvinnor hafva återställts till helsa genom Lydia E. Pinkham's Vegetable Compound. Deras bref förvaras å Mrs. Pinkham's office och visa de att detta påstående ej är idel skryt.

Glänsande, i sanning är den framgång denna rykthara medicin nått, och äro alla andra mediciner och behandlingar för kvinnor endast experimenter.

Hvarför har Lydia E. Pinkham's Vegetable Compound vunnit ett så allmänt erkännande? Hvarför har det funnits, trifvits och gjort så oändligt mycket godt under ett kvarts sekel?

Helt enkelt och säkert emedan det är rent. Orsaken hvarför ingen annan medicin nått denna höjd, är tydligen emedan det ej existerar någon så god medicin i verliden för kvinnosjukdomar.

Den underbara kraft som Lydia E. Pinkham's Vegetable Compound eger öfver sjukdomar, kvinnan egna, beror **hvarken på det stimulerande eller kurerande medel**, utan rätt och slätt på att det är den mest underbara "tonic" som någonsin upptäckts, verkande direkt på lifmodern, säkert kurerande sjukdomar och rubbningar såväl som återställande både hälsa och kraft.

Häpnadsväckande kurer inrapporteras från alla landsdelar af kurerade kvinnor, af examinerade sjuksköterskor, hvilka bevittnat kurerna, samt af läkare, hvilka tro på kraften hos Lydia E. Pinkham's Vegetable Compound, och rättvist nog gifva erkännande åt Lydia E. Pinkham's Vegetable Compound, som de ständigt föreskrifva i svåra fall af kvinnosjukdomar emedan de genom erfarenhet funnit att det kurerar.

Kvinnor, som lida af smärtsam eller oregelbunden menstruation, ryggvärk, väderspänning, hvita flussen, lifmodersfall, inflammation eller varbildning i lifmodern, sjukdom i äggstockarne, nedtryckande känsla, svindel, svimningsanfall, dålig matsmältning, nervös svaghet, eller missmod, skulle genast skrida till verket med att motarbeta allvarsamma följder och återställa helsa och krafter genom bruket af Lydia E. Pinkham's Vegetable Compound.

I alla händelser skrif till Mrs. Pinkham, Lynn, Mass., efter råd. Det kostar ingenting och hjelper alltid.

Kongepræmiehingsten „Valdemar Engeberg", der i mange Aar var Danmarks stolteste Hingst, er nu solgt til Hesteslagter Chr. Aaquist i Randers. Dermed er dens Saga ude; paa Torsdag bliver den dræbt.

Præster og Præstefruer paa Gymnastikkursus. Assistent Juncker hos Gymnastikinspektøren har meddelt, at ikke alene Lærere møder til Statens Gymnastikkursus i Ribe, men ogsaa Præster og Sogneraadsformænd, ja, til et Kursus i Herning har, foruden største Delen af Egnens Præster, ogsaa Provsterne samt en enkelt Præstefrue meldt sig.

Rejefiskerieti Limfjorden kan betragtes som mislykket. Kun i det første Par Uger af Sæsonen toges der en Del Rejer. Erfarne Fiskere mener, at Rejerne er opfiskede fra tidligere Aaringer, og at de stærke Efterstræbelser, som disse Dyr stadig er Gjenstand for paa Grund af de store Priser i Kjøbenhavn, gjør det umuligt for Bestanden atter at komme paa Fode.

Den årstid förestår nu, då mygg och andra bevingade eller vinglösa plågoandar ur insektverlden hota att beröfva oss nattro och förbittra vår tillvaro. Intet medel finnes att hålla dem på afstånd annat än täta myggnät och vissa smörjor, mera vidriga än sjelfva myggbetten. Insektsstyng kunna dertill blifva verkligt lifsfarliga, om blodförgiftning inträder. Allt obehag och all fara försvinna genast genom att fukta det angripna stället med en droppe Salubrin, elleg i svårare fall genom omslag med lindrigt utspädt Salubrin. Om Salubrin också ej gjorde annat gagn än detta, skulle det försvara sin plats som oumbärlig husmedicin: men faktet är, att det genom sin mångsidiga användbarhet gör nästan alla andra husmediciner öfverflödiga. Salubrin rekommenderas högt af framstående läkare både i Sverige och Amerika. (Se annonsen i denna tidning).

Bygger Ni?

Kom ihåg att Eddys förbrydningspapp är den bästa i marknaden. Den är mycket starkare än andra pappsorter samt drager ej fukt eller gifver någon obehaglig lukt från sig. Bästa material att använda, vare sig det ena eller andra byggnadsändamålet. Tillskrif

TEES & PRESSE, AGENTER I WINNIPEG.

The Salubrin Laboratory, 19-23 Calhoun St., Cincinnati, Ohio.

en filial af Fil. Dr. P. Håkansons berömda fabrik i Eslöf, Sverige. sänder **Salubrin** fraktfritt med express, då liqvid medföljer order för minst två flaskor. Pris per flaska (4½ oz.): **Salubrin A** (vanligt), 50 cent: **Salubrin B** (toalett Salubrin), 55 cent. Inandningsapparat 40 cent.

DR. JOSUA LINDAHL, Mgr.